KAŽDÝ

užívá

rychle účinkující

tišící bolesti!

Lékař.

„Sv. Jakubs olej používám já, mimochodem řečeno, často mezi svými pacienty. — Wm. Doneman, M. D., 505 Bryant st., San Francisco, Cal.

Lékárník.

Pan James M. Furrer, Richland, Mo. podává v následujícím svůj doudek o oleji sv. Jakuba: "Sv. Jakubs olej," píše jmenovaný pán, "požívám nás obyvatelstvo za domácího léku. Prodal jsem ho již mnoho, ale nepříznivou zprávu jsem o něm dosud neslyšel."

Policista.

Všeobecný prostředek proti omrzlinám jest olej sv. Jakuba. — Moje manželka omrzla na nohy a nebyla v stavu střevíce obouti nebo několik kroků učiniti. Použil jsem olej sv. Jakuba v sobotu večer a v neděli na to mohla již do kostela jíti, prosta jsouc všech bolestí. Olej sv. Jakuba jest obdivuhodný lék a všichni trpící měli by jej používat. — W. B. Rube, policista, York, Pa.

Obchodník.

Falls River, Mass. — Pan Isaak L. Hart, superintendent "Barnard M'f'g Co." sděluje následující: "Použil jsem ten výtečný lék, olej sv. Jakuba, při silném nápadu revmatismu v ramenu. Výsledek byl obdivuhodný. Všechny bolesti zmizely a moje rámě jest úplně pozdraveno."

Duchovní.

Glens Falls [N. Y.] *Daily News* uveřejnily před nedávnem následující dopisy, vyměněné mezi pp. Leggett & Busch a vel. p. L. N. St. Onge: "Ctěný pane! Račte být tak laskav a sdělte nám, jaký účinek měl olej sv. Jakuba, který jste u nás koupil?" — Pp. Legget & Busch. Ctění pánové! Účinek jest výtečný." — L. N. St. Onge.

Učitel.

Pan prof. Alfred C. Herr, číslo 515 vých. šestá ulice v New Yorku zastal následující sdělení: "Při mé návštěvě v Cincinnati, onemocněl jsem těžce rematismem. Skusil jsem též jednou olej sv. Jakuba. Výsledek byl tak uspokojivý, že jsem, vzdor velké výloze, poslal několik lahví do Německa."

Poštmistr.

Též já jsem jeden z věrných, když se jedná o pověst oleje sv. Jakuba, píše pan W. D. C. Curtis, poštmistr, Neponset, Mass. Z vlastní zkušenosti mohu o tomto léku slovo promluviti, neboť mi prospěl více, než všichni lékaři, které jsem během doby o radu požádal.

Farmer

Můj soused měl bolest v kříži, že se nemohl nemohl ani hnout. Koupil si lahev oleje sv. Jakuba, natíral se ním a byl tím výtečným lékem zcela uzdraven, tak píše pan I. Techirhart, White Rock, Mich.

Každá lahev **oleje sv. Jakuba** jest přiložen srozumitelný návod k užívání v řeči české, německé, anglické, francouzské, španělské, holandské, dánské, portugalské a italské.

Lahev **oleje sv. Jakuba** stojí 50 centů (pět lahví za $2.00). K dostání v každé dobré lékárně, nebo když se objedná neměcký nebo za $5.00, jedle se vyplacený do kterékoliv části Spojených Států. Adresujte

A. Vogler & Co.

Baltimore, Md.

Rozmanitosti.

Kolera v Odese. — V Odese, v přístavním městě ruském nové na Černém moři, je obyvatelstvo 22. září v strašném rozhlasu, ve se tam vlasti dne kolera objevila. V jednom kostelu zemřelo tolik jeden Prelat ze kolera a za krátko zemřel. Velké rozruch, bezpečnostní opatření, která nepřítelové přítelova byla, zmírnění dne v tisíc dosud ještě při mnoh. Také v Charkově objevila se kolera.

Vzácná operace. — Na klinice prof. Alberta ve vídeňské všeobecné nemocnici vykonána operace, která pro nevyhlášenou svou obtížnost a velmi podivuhodný stav zasluhuje zvláštní zmínku. Jan Hielberger z Kremže, 11 let star, bolíval velmi dlouho kostitouze, nejprve se v záři zdánlivého zdraví z nepatrnosti kraba a zdánlivém tohto zdraví mu dělal bolest. Hoch přivedeny na klinice prof. Alberta teprve pak, kdy již ani tekutiny pohlít nemohl. Prof. Albert vyřízl zevnitř na dolní části krku kraba, zmírnění hladem a kouře pohodlném, ty ovšem měl přístup k zdravé části. Když ani tekutiny nemohl do střeva vstoupiti, zhdu zdravé do kuželka, bylo Jakubkovi z bylinek odbitá a takto protetým střevem po vše tjinh byl hoch krmen bezprostředně do žaludku vkládanými pokrmy. Později pokročilo se ku vyříznutí zarostlého kraba. Podařilo se po několika pokusech strany s i operovaného nástroje prostřiti, jmenovitě byl stále zvětšován, tak že hoch pomalého mohl polykati i pokrmy jako kdo operován. K dyl. dne se nacházel dne 23. listopadu 1891 vstoupil vůli hoch 15 kilogr., opustil nemocnici dne 30 června 1892, měl 27 kilogr. Nyní vážil už 34½ kil. podivu provádeti pokrmů a nevtáhnu je tinh. Operace prof. Alberta a po ní následující ošetřování ošetřovatelky dra. Mayrla a dra. Zelasla zachránily dítěti život.

Konservativní strana v Srbsku ztrpěla těžkou ránu. Nejhorší její předáci jsou uvězněni, že podílali krvi, tasce na rekvisice z let 1876 a 1877, za které nyní stát vyplácí penize. Velkou podvodu tomu přišlo se na stopu prvně v Užicku, pečeť tam, kde strany liberální a radikální vedly nejtěžší zápas s konservativci. V podvodech těch má důstojnství i sám předseda skupiny Aleksa Popović, jenž dne 20. září byl zatčen. Strana taková špatně svědčí se hodí ku vládě.

Z jednotlivých kmenů Turecka dostáváme téměř stále zprávy svědčící o tom, že sopečné síly jsou tam ustavičně v činnosti a nepřestávají připravovati nové převraty. Tak Albánsko opětně dává o sobě vědět. Na jedné straně došlo k mnohým srážkám na hranicích černohorských, kde padlo několik mohamedánských Albánců. Na druhé straně stojí v skaderském pašalíku příkře proti sobě mohamedánští Albánci a katoličtí. Ve Skadru chystali se mohamedáni přepadnout křesťany, avšak z horských krajin pospěšily katolické kmeny křesťanům ku pomoci. Tím jen krveprolití se předešlo. Možná, že obě souvisí a že mohamedánští Albánci vystupují nepřátelsky proti katolickým z té příčiny, že tito kloní se k Černohorcům. Že poměry takové nemohou míti dlouhého trvání, jest na bílední.

Vatikánský "vězeň", papež Lev XIII., neopomene žádné příležitosti, aby nenaznačoval výbojné plány římské církve. Když nastupoval, přezdívali mu "Leona senza dente" (bezzubý lev), od té doby však mu opravdu zuby narostly. K jejich vzrůstu přispěl hlavně "kulturní boj" a ostří jeví se nejlépe na těle slovanském. Pokusy o ně děly se, jak z dostatek známo, již za vlády bývalých papežů pomocí Františkánů v Bosně i Hercegovině i v Albansku horním a přímořském, vždycky blíže hranic Rakouska, věrného protektora propagandy katolické. Organická práce v oněch krajinách začala teprve, když rakouské bodáky vyskytly se "ponosité druhdy" Bosně, aby pospíchaly do "slovanského korridoru" mezi Srbsko a Černou Horu. Za diplomaticky zkušeného Lva XIII. začalo blížení se k dokovarskému biskupu Strosmayerovi, jehož autorita v jihoslovanských krajinách byla uznána. Na nepamy ještě účet Vatikánu dostalo se slovanským apoštolům Cyrilu a Methodéji nenadále cti, že byli pojati mezi římské světce a nescházelo slibů, že k vůli těmto milým apoštolům připustí se do církve i ten jazyk, v němž oni evangelium kázali. Římský sib platil jen tak dlouho, co by bylo třeba, a když šlo o jeho uskutečnění, ukázalo se, že právo k církevnímu jazyku slovanskému v církvi má dokonce jen biskup Strosmayer v nynější své diecesi. Římská propaganda nepotřebovala Strosmayera více, protože zasavské země byly rakouským vojskem do posledních koutů obsazeny. Nastala delší perioda Františkánů. Zatím padly též kostaky lecko-katol. biskupa Sembratoviče ve Lvově. Je to dílo Vatikánu u rakouského vyslance hr. Paara, jenž prý podal proti Sembratovičovi 20 rozličných stížností a haličských "Resurrektionistů" odvětví to řádu jezovitů. Tak u'inění nekodným jiný Slovan duchovní, aby jeho úřad a vláda dostala se do rukou katolických, vatikánských. Když na poloostrově balkánském byla prohlášena náboženská tolerance—bylo to po částečném osvobození tamějších Slovanů z jařma tureckého—nalila tam hned cestu katolická propaganda; v čele stál resurrekcionisté, za nimi jiní "bratří", snali po svých širách. Dokud byl Balkán v porobě, nepřicházeli tam vykupitelé z Říma, teprv když osvobozen bylo dílo—k němu katolický svět chuti nemá — hrnou se tam — spasiti duše. A jak k tomu Lev XIII. přispěvá. V počátku prodnes k postupkům do Asie hlásí nové křížové tažení tam, kde předkové Italů s mečem v ruce—na Východ. Do Palestiny mírně tam se stěhují bílé, ale do byzantského carství na Balkán. Napomíná papež poutníky, aby nelitili 1/4 jen oddíl . . . Tolik postačí k poznání, že katolicka se v rekonstrukci mají stejný cíl, na rozjmení podpory, s jedinou lišity. Hlavnou vyhlídkou mají si mé, protože o něm slouží prostředkové tratí. Je snaje "zdravotní" kraje jedinou postupují Mlaveňku. Vatikán klesá poplatníky "potrebného bratře", a ty lze dostat jeho nejprvé tam, kde se dosud nevyšlo. Brzdely přišli k Mlaveňku "vrati bratři od Boiant", tud se chystají jiní "vrati" na cestu do Boiant a dále do Calikouda. Jako bychom se mili dobří nevěho "latinského chrabství" na slovanských ostrovech.

Tunel gotharďský. — Jak známo, zaveden byl tunel gotharďský při dvou koleje. Poněvadž však provoz tím nebylo třeba dvojitých kolejí pro obstarání dopravy v první době, položeny toliko jedny koleje, a pokud druhých kolejí ponechána na dobu pozdější až se doprava značně zvětší rychlou. Poněvadž pak doprava onoh již nyní je velice značná a rovněž doprava na kladě značně vzrostla, bylo třeba pomýšlet na pokládání druhé koleje, aby doprava byla zmírněna. Vzdálenost stanic Göschenen a Airolo, mezi nimiž nalezá se velký tunel, činí 15.7 kilometrů. Tunelem projede rychlovlak za 25, osobní za 29, nákladní vlak za 28 minut. Položením druhé koleje umožněno bude rozmnožení vlaků a doprava vůbec nabude větší pravidlnosti, což jest důležito zejména pro rychlovlaky. Kladení druhé koleje započne co nejdříve a bude vyžadovat nákladu 500.000 franků.

Sto pět let ve vojenské službě. — Do Cařihradu přišel těchto dob čerkeský učitelník Hod bej, aby osobně hlásil svému pánu, sultánovi. Statný tento voják čítá věku svého 120 let a koná vojenskou službu po 105 let. On sám o sobě vypravuje, že se narodil r. 1782 a r. 1777 pod vládou sultana Abdul Hamida I. vstoupil do vojenské služby turecké. Od té doby sloužil Hod tej sedmi sultánům a po stopětileté činné vojenské službě nalezl dosud turecké armádě. Bojoval v 62 bitvách a nesčíslných potýčkách a byl 23krát raněn. Při svém značném stáří jest přece ještě statný a má znamenitou chuť k jídlu. Sultán prokazuje starému veteránovi všemožnou pozornost.

Jmění Rothschildů. — Přímo báječné jest udání o příjmech Rothschildů, jež oni sami podali u městského úřadu ve Frankfurtě. Baroni Rothschildové udali minulého měsíce svoje příjmy k vůli předepsání daní; dle tohoto udání má mladší, bar. Willy Rothschild roční příjem 4,788,000 mark, starší baron Maier Karel, 4,560,000 ročně. Dle těchto cifer, udaných k vůli předepsání daně a tudíž zajisté ne přehnaných, má mladší Rothschild každého dne velmi slušný příjem 13.120 mark, z kteréžto maličkosti by mohlo žít zcela slušně několik rodin po celý rok. Každou hodinu přijme 546 mark, každou minutu 9 mark a každou vteřinu 15 feniků. Poslední tato suma ovšem není valná, ale rok má 31,536,000 vteřin! Kdyby bar. Willy Rothschild od prohlášení za samostatného žil ještě čtyřicet let a kdyby každoročně vydal plný milion, pak by přec, počítaje úroky z úroků, zanechal po své smrti as o čtyry sta milionů mark více, než svého času zdědil po svém otci.

Vysušení holandského Zuydersee. — Přípravné práce vysušení velkého mořského zálivu v Holandsku, známého pod jmenem Zuydersee, již počaly. Získá se tím ohromné prostory 200.000 hektarů výtečné orné půdy a tak se zajisté náklad i obětování několika menších přístavů mořských vyplatí. Zuydersee nemíval vždy dnešní podobu. Za časů Římanů bývalo tam jen malé nepatrné jezírko. V třináctém století však moře prolomilo hráze a zaplavilo nížiny. Pohromou ton vytopena tehdáž 72 města a vesnice a zahynulo více než 100.000 lidí.

O síle živočichů. — Francouzský přírodozpytec Pateau provedl celou četu velice zajímavých pokusů ohledně síly jednotlivých živočichů. Při tom vyšlo na jevo, že největší sílu vyvinují právě nejmenší hmyzové, jichž výkony v tom ohledu jsou vskutku mnohdy úžasné. Kůň táhne 6 sedmin vlastní své váhy, kdežto na př. chroust utáhne břímě 14krát těžší než jest sám, včela pak břímě 20krát větší. Ještě více utáhne mravenec.

Samovraždy v Evropě. — Podle výpočtu Legoitových páčiti sluší na jeden milion obyvatelů, tento počet samovražd: V Německu 261, v Dánsku 257, ve Švýcarech 215, ve Francii 150, v Rakousku 121, v Belgii 87, v Anglii 69, v Hollandsku 45, v Rusku 30, v Italii 27, v Irsku 21, ve Španělsku 17. Nejobyčejnější jest smrt oběšením. Z jednoho sta samovrahů věší se v Německu 64, v Rakousku 47, v Uhřích 60, v Dánsku 77, v Rusku 73. Druhý nejčastější spůsob samovraždy jest utopení, jež zejmena ve Francii silně "se pěstuje". Vyjma Irsko a Italii užívá se jedů celkem málo. V Paříži zvlášť oblíbeno jest zadušení výpary uhelnými, kterýžto spůsob samovraždy jinde velice jest vzácným.

Pes na předních strážích. — Na Ruai konají se nyní pokusy použít inteligence a věrnosti psů k účelům vojenským. General Vinovskij, vynalezl mnoho věcy, pomocná jíž za války rusko-turecké neobyčejnou lehkost a jemný čich malého psíka, jenž ubíhaval jedno ubíhat rojska. V noci, když nejasně ztráte úplně zmoženy, tak že se jedna střeli spaní, bděl pes, jenž nedlouho stoporal jeho zmocnevat od střelce ku střelci a Vinov střílení ohlédkami, při čemž při nejmenším tranzu lidkal, ohlédnut je při bílat. Ta vzbudila v něm originální myšlenku o jejím pomocné ve nyní jedné. Bílat mezi mi byl odebrán vyhledání psy, zvlášť k tomu dobře cvičenými. K pokusům, jež se vlíčil Vinov, vlasy psovitých druhů psů, "z vlčí se vlku podobný pes od Urals nejlépe nadělil. Pes levlas jedné se a to, nevlíp pes tichému velení na mlení bílatem lidkem, aby se při mezi nikoto nemohli. Dále měl se psy rozmnožení jednotlivé psové zlynity s pomocnými, od kteří strany přicházejí. Po svém zdravím do tlumu, mohou pak pozvat dle chuťové se psa, je li cepliet za tlakem. Každý pes má svoje číslo a nepromokavý obojek, do něhož, číslo, mohou zkrft tlí depeší. Některé druhy jevity přílohou národnost a nemocnost. Tak na př. při pokusech v okolí varšavském, kde jest velké množství zajíců, nemohli ubíhati psi obstát pokušení a potoktat honbu na vlastní pluť, avšak mezi kvalitní psi s jehnou zvyk a lpělatym ohnu konati služby s obdivuhodnou vlastností a kázní.

Knížě černohorský posílá tyt mé ruských obchodníků a přímyslníků drahocenými dary, kolemdu ruským stolním nářením ze zlata a stříbra s emaillovými skupinami, představujícími výjevy z poslednim válek. Knížě opustil již Moskvu a odjede na Vídeň, odkudž se vrátí na Cetyň. Jiné listy, jež chtějí znát trávu vlasti, vlnují, že knížě černohorský navrátí se Ruai tajně snímova toho zvlní. I. Hodko zasvědčuje Černé Hoře celistvost jejího území a zavazuje se dle možnosti podporovati snahy černohorské po rozšíření území. 2. Za to vstupuje knížě černohorský do vasalního poměru k Rusku, jemuž se zavazuje pro případ války tranzem pomoci. 3. Ruská vláda vyplácetí bude Černé Hoře k účelům válečným 400.000 rublů ročně. Jest sice pravdě podobno, že knížě Nikola a černohorští náčelníci, které se bezděčně vzal s sebou, důkladně pojednali o situaci a všech možnostech a dohodli se v ruskými státníky pro každý případ, avšak smlouva označená má patrné známky výmyslu.

Kosa na kámen. — "Courier des Etats Unis" vypravuje následující rozmarnou historku: "Onehdy za silné bouře hledal jakýs občan z Hubokenu, muž velice hmotného těla, útulek před deštěm v jednom z největších hotelů newyorské City. Dříve než odešel do prvního patra, rozevřel svůj deštník a postavil jej do kouta v předsíni, aby oschnul, ale z opatrnosti připevnil náš lístek s nápisem: "Hands off! Tento deštník náleží člověku, jehož pěst má váhu 250 liber. Vrátí se za 15 minut". —Když se bodrý náš občan vrátil, posilněn absinthem, byl deštník ten tam. Na zemi nalezl svůj lístek s následující doškou: "Deštník odnesl muž, jenž ujde za hodinu 10 angl. mil. Není třeba čekat, až se vrátí."

O nezdařeném atentátu na císaře rakouského oznamuje se z Terstu: Dne 16. září ráno jel z pohraniční, ale již rakouské osady Brazzana obyčejný, zde obvyklý povoz směrem na Visco. Neměl cestujících a přijížděl z oné strany hranice. Silnice, po kteréž se bral, vede z Videmu do Gradišky. Jiný vůz, kterýž z Viscone přijížděl, potkal řečenou, z Italie přicházející karettu, jak vozíky tyto se jmenují. Vozka z Viscone zvolal na druhého vozku: "Jedeš s prázdným? Nenašel's žádných cestujících?" Vozka z Italie odpověděl: "O ano, mám dva cestující, ale ti přešli pěšky přes hranici a přisednou zase až dále." To bylo vozkovi z Viscone nápadné a krátká rozmluva s kočím brazzanským utvrdila v něm podezření, že oba oni pěšky jdoucí cestující nic dobrého za lubem nemají. I odebral se rychle k starostovi ve Viscone a sdělil mu své podezření; starosta uslyšev to, odejel neprodleně na okresní hejtmanství do Gradišky. Hejtmanství pak svlovalo četnickou stanici v Montfalcone, kteráž ihned několik četníků do okolí vypravila. V Ronchi, v malém městě na jižní dráze, na silnici do Vogleje, dověděl se jeden četník, že vůz nějaký v hostinci se zastavil a že oba jeho cestující již do svého pokoje se uchýlili. Četník odebral se ihned do hostince a buše na zavřené dveře, zvolal: "Aprite!" [Otevřte!]. Dveře se otevřely a v nich objevil se muž v úplných nedbalkách; týž, spatřiv četníka, chopil se ani slova nepromluviv, po ruce ležícího revolveru a vystřelil. Četník vrhl se v tu chvíli na útočníka a kule vjela do stropu, aniž by ho byla poranila. Na povyk, jenž výjevem tímto byl spůsoben, přikvapili obyvatelé hostince a po krátkém zápasu byl cizí muž povalen a spoután. Jeho soudruh utekl. Vyskočil nejspíše oknem do zahrady a unikl odtud do polí. Spoutaný muž snažil se provazy překousati nebo zuby roztrhati, ale ovšem marně. Tím časem vykonána bedlivá prohlídka. Malý příruční kufřík, jejž Italové v pokoji měli, byl prázný, ale za to nalezeny na dně malé bedny dvě ornsinské bomby téhož fabrikátu, jako bomba, která dne 2. srpna na Corsu v Terstu byla z okna hozena; každá z nich měla asi 40 pistonů. Zatčený muž byl ihned s otrou stráží do Montfalcone dopraven, kdež dosud se nalezá. Kočímu karetty, kteráž zlo-

vyty do Horché byla přivezla, nemohla se dosud vyslouženo dokázati. Zatím si dlouhá noční pří dovolu nic vyprávět. Pochází pří v Vídni. Z ceiku vyhlédnul vyčkat na jevo. Ke chtěli dlouhé pod střílení mají bomby vel do Terstu dopravit. Zastavili se v Horché, aby nebrzo dokázali. — Když chtěl do Terstu přijel, podal mu místodržitel hned na persona zpráva o zatčení Italiánů, o nit kterouly pověsti vlíce plynyní.

Vosička bez nevinky. — Pan Fr. Cibil mlatí vlasnar v Hostal, bydlel zkrátil zlomek dne 8. října v Jiří Kuberkovou. Dle dodavy z nevinou bil na vrátě k vyrážeti, však vrátka tam nebyla. Vrátkové a jel kde chodil, tam ale byla vrátka a po nevinně ani stopy. Zmizel vrátkové pak mezi přikvapené vrátkovány vomcina a odhrnula se vrátka bez vrátky. Všechni dřevoteci Horché si ke byla hlupná a lépe vyhlédnul, nežli kdyby nevinka byla dostila vlíce.

"Slavic"

Také zdravé pivo. — Dr. A. B. Ogilka sděluje nám, že snažovaval [C.] lahčitel prodkonmal] v Chicago jistá oblíbené pivo tundjíl a nechtěl v něm ani stopy chmele. Místo chmelinky však užil sekum silnýchem a [illegible] Ty dávají pivu hořkost a krásnou jasnou barvu, ty působí také, že pijící dostávají bolení hlavy a tlaku.

"Slavic"

Velká vlasaffer, která jest dosud na obzoru vítězná před východem slunce, zajímá mysli všech a mluví i píše se stále o ní. Helaiže Proctor, který popřel, že by to byla taká vlasaffer, která se objevila 1893 a pak zase 1895, tiše své vrnení zpět, přiznávaje, že se přepočítal. Jiní kvlečtáli mouli, že jest to taká vlasaffer a očekávají, že se vrátí ještě jednou v říjnu 1896 a pak že spadne do slunce. Vzdlíva nejlepších úšnech obzoru toho přisuzují, že jest to mouhé, neboť že jest délka a vlíčování se k slunci na takové její honce vkazuje. Skotský hvězdář C. Piazzi Smyth pří také jest toho náhledu a jeho náhled má značnou váhu mezi hvězdáři.

Elektrické osvětlování železničních vozů. — Nebylo ušlého ve Spoj. Státech poprvé pokus osvětlovati železniční vozy elektrickým světlem. Pokus ušlého na pensylvanské dráze pod Hrzelo dra. Dudleye. Vůz v němž mělo se elektřinou svítiti připnut k vlaku, který ve 3. hod. 40 minut odp. vyjížděl z Jersey City a v 5 hod. a 30 minut přijížděl do Philadelphie. Sotva se setmělo rozžata elektrická lampa a hned celý vůz osvětlen byl příjemným a tak jasným světlem, že na každém místě bylo lze i nejdrobnější písmo čísti. Ve voze nacházeli se vyšší úředníci železniční společnosti, zástupcové časopisů a jiní znalci, kteří vesm čs světlo to chválí. Poněvadž jest to první pokus toho druhu, nebude na škodu, pakli blížeji jej popíšeme. Vůz lišil se od ostatních osobních železničních vozů pouze svými sedmi elektrickými svítilnami; z nichž každá mohla bořeti dvěma plameny. Proud elektrický byl veden ze zvláštní nádržky, kteráž se nalezala v prostředku pod vozem a jest známa co "Faureův elektrický accumulator". Stroj ten spojen byl s lampami dvěma dráty a proud otevřen neb zastaven byl klíčem. Nádržka byla na večer naplněna pomocí dynamitického stroje. Vlastní accumulator nachází se v dřevěné nepromokavé skřínce 3 stopy dlouhé a 1 stopu široké. V skřínce nalezá se několik olověných desek majících na jednom konci záporný a na druhém kladný pol. Desky tyto nacházejí se v tekutině, z vody a sušiku připravené. Desky jsou dírkované, dírky mají 3 šestnáctiny palce v průměru a na dírkách leží rovněž dírkované pergamenové lístky; desky jsou dále obaleny vlněnou látkou tak, že pouze jeden konec jest nepřikrytý; na tom nalezají se tak zvané elektrody galvanického řetězu, jenž se lučebním rozrušováním tvoří. Tyto elektrody jsou spojeny a vybíhají v zvláštní kuli, kterou naplňování neb vyprázdnění nádržky se děje. Jakmile elektrický proud do nádržky je přiveden, rozruší se zmíněná tekutina a na kladném polu mění se v olovnatý kysličník a na záporném polu v houbovitou kovovinu, kteráž sílu elektrickou zadržuje a poutá. Když proud jest zadržen, tu sílu opět vydává. Nádržka tato tak naplněna, že jednu lampu může 300 hodin zásobiti elektřinou. Cena osvětlování vozu stojí 2 třetiny osvětlování plynového. Výše popsaná nádržka může býti buď pod každým vozem umístěna neb více vozů může z jedné nádržky býti osvětlováno. Zvětšení elektrického stroje lze učiniti bez velkých technických obtíží. Znalcové, jež tomuto pokusu byli přítomni uznávají tento pokus za úplně zdařený a jsou přesvědčeni že elektrické osvětlování železničních vozů bude všeobecně zavedeno.

Čínští lékaři. — Doktorky Ella Gilchrist a Kate Bushnell, kteréž od americké methodistické společnosti byly poslány co "lékařské misionářky" do Číny, vypravují následující ze svých zkušeností: "Čínský lékař neštuduje, aniž skládá nějakých zkoušek jako my, neboť v Číně může býti každý lékařem. Někdo, jemuž podařilo se nějakou nemoc jakýmkoliv spůsobem vyléčiti, vyvolí si na dům štít, že jest lékařem a pak nemocné léčí neb usmrcuje, ovšem že spíše poslednější. Čínští lékaři, pakli je tak smíme nazývat, poznávají všecky nemoce dle tepen, které prý mají 32 různých tlukotů a každý z nich určen k poznání jiné nemoce. Jeden druh tlukotu ku př. ukazuje nemoc jaterní, druhý vadu srdeční, avšak o vnitřním dotazují nebo objektivním vnitřkém, nemají nejmenšího pojetí a celé jejich lékařství jest pouhé dryáčnictví. Hlavním jejich lékem jest nemocné klípati. Vnitřní jsou tato nemocné, kteří po vypnutí přivolal nemocné zmítali nitřkem bolesti, jaké jim takové zacházení způsobilo. Hrdý dlouho odkrvují prostředek jest vypalování. Vnitřní nemocné, jež lékař ovládl pogilil a si přiřízy, aby je z nápadu podmínil nemocné vyléčil. Každý lékař bílí své pacienty dle toho, jak mu patří zapalné a vítí. Je-li dražší lék jest, tím více je přeslí a proto také vykazuje se zlato a stříbro na léky pouze proto. Ke nemocný jest dosti bohatý je zapálen. V nikoliv případech užívá se prostředku obyvatelů. Ovšem mají zlaté rodiny a kdyby si zlatá vlasti nedbají na jeho uzdravení, ovšem, že jediný prostředek jen kousek nepřítele lékařského mam. Nevíme se to vyhnu, přivede se dcera, která s dítětem lidky chce se oddělovati. V tom případě vyřízeno lékaři velký kus masa z těla, kteréž pak nemocný vyzvedl jíst. Z prvního pak zemře nemocný i jeho dcera. Pochopitelně vyzvat potom na jejich kmeny pomoc, na nějž rána vlasti napřímo. Mnohé lékaři čínských nepodílná lékařova pravidla. Onemocněli nějaký člověk, uzavře jeho rodina s lékařem smlouvu. Je-li chud vlastní vlastní odmítnu, často jen 10 centů za nápitku. Bijeli rodina dobře obnáší mzda až 50 centů a u lidí vyšší stavu obnáší cena lékařova až jeden dolar, což však jest již lidský případ.

Osobní celý den sedící. — v přízních nebo továrnách, dýchající nečistý vzduch, jsou obyčejně blidé a často vyčerpané. Posilující prostředek jest co mají tapetlíci. Tovární dělníci, kuchyně, prodavačky a i zaměstnavatelé tak jako dělníci, přikovaní k stolu stanovují obchodními, nabydou prospěchu z užívání Hostetterovy Stomach Bitters, nejlepšího prostředku k napravení tělesného vyvinění, povzbuzujícího z příjemného namahání. Nestravitelnost, zácpa, nepravidelnost žlučových ústrojí a předčasné rozrušování těla se nastaví tímto osvěžujícím lékem, odporučeným lékaři a vyšetřeným po 25 roků. Střídavá zimnice v prvních stupních se nim zarazí a pakli v užívání se pokračuje, úplně z těla vypadl, byť i byla zastaralá. Revmatické neduhy též se odstraňují tímto prostředkem krev čistícím a na moč účinkujícím.

Výprodej!

Nilepesaní nabízí tímto ku prodeji jeho dobře zařízený hostinec se vším nářadím k obchodu tomu patřícím, jakož i prostorné maštale, za velmi nízkou cenu.

Místnost tato nalezá se v nejobchodnějším městečku ve státu, totiž Schuyler, Neb. Obchody jdou po celý rok výborně a letos obzvláště mnohonásobně duě velice prospějou k zvětšení obchodu jakéhokoliv. Mně jest však zdraví milejší než peníze a z toho ohledu jsem nucen obchodu se vzdáti. Prodám dle přání, buď se vším nářadím neb bez něj, neb pronajmu vše za přízivých podmínek. Na cena a bližší podmínky obraťte se na Jana Faltyse,

Schuyler, Neb.

J. Erskine Lamb, M. D.

Lékař a ranhojič.

Písárna nad prvním Národním bankem.

WAHOO, NEBRASKA.

My nížepsaní měli jsme služeb Dra. Lamba a můžem jej odporučiti co lékaře dobrého:

F. J. Lepša; John Lanik; Emil Fisher A. Jansa; George Eibling; Joseph Ledvina; A. H. Fišer.

Z COLFAX CO. NEB.

Dražebná prodej dobytka.

Budu prodávati veřejnou dražbou na mé farmě 1½ míle jihozápadně od Schuyler

v sobotu 28ho října t. r.

počínaje o 11. hodině dopoledne: 40 krav, jalovic a telat, mnohé z nich krve ušlechtilé; dále dva plnokrevné krátkorohé býky; též jednoho koně tažného a jednoho pony.

Podmínky prodeje: — 1 rok času, na noty s dobrou zárukou. — 10 procent srážky kdo bude platit hotově.

23—4kr.) J. G. GASMAN.

Nová firma ve Schuyler.

True & Cady

kteří převzali obchod bývalé firmy Summer & True, žádají laskavě české obecenstvo, by je navštívilo a prohlédlo jejich nový krám, jejich zvětšený sklad zboží v každém oddělení, obzvláště v podzimním a zimním zboží. Naší snahou vždy bude uspokojiti každého jak v ceně tak i v dobrotě zboží. Náš český klerk Fr. Shonka, obecenstvu známý co spolehlivý a zdvořilý, bude vždy po ruce ochotně každému posloužiti. Neopomeňte nás navštíviti a naše zboží prohlédnout dříve než koupíte jinde.

V. Malý,

—ve—

SCHUYLER, - NEBRASKA

Prodává všeho druhu zboží za ceny vždy nejnižší, kdo by chtěl koupit zboží střižné, Grocerie, boty, střevíce, rukavice, čepice, klobouky a drobnosti všeliké, uděláš dobře, když se tam dříve podívá než jinde koupí; máslo a vejce se vždy berou za tržní cenu na výměnu za zboží.

POZOR VE SCHUYLER!

Dobře jísti, dobře píti, To jest dobré živobytí
A kdo to chce, musí k

J. JANEČKOVI

DO SCHUYLER, COLFAX CO., NEB.

Mám vždy v zásobě vše co nejlepší. Pivo jako malvaz, schuylerské i milwaukee; kořalku z Kentucky, kteráž jest v celé zemi za nejlepší uznávána; vína z California, které ve velké vždy nakupuji levně za hotové a mohu levněji prodat než kdo jiný. Mimo to nejlepší havanská cigara, dobrá česká strava a čistá postel, jsou u mně k nalezení a pro zkrácení chvíle stojí tu pěkný kulečník, rozličné jiné hry, sai harmoniku a jiné instrumenty nevyjímaje. Pro potahy všelikolivých mých krajanů tím teplé stáje k dispozici. Všeho, v mém ustanovení nalezne každý co jen září. Proto krajané, domácí i kteří cestujete, neopomeňte na mě!

J. JANEČKA.

SVĚT SE POHYBUJE!

A taktéž vozy přes to, ty jdou horem pádem dolů.

Ten kdo chce prodávat přes kvalitu své ji, musí platovat své vlastní tovaryše a zaplatit své vlastní tašky.

[illegible]

Tyto jsou vozy, co stojí dobře

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]